

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

15. de eade[m] quantu[m] ad sui integritatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

EPI T O M E

Peccata commissa quomodo per se-
quens peccatum redeant.

cf. in h Peccata dimissa iterum imputari intelli-
gendum est propter ingratitude: quia
ita reus & immundus constituitur, ac si illa
redirent. Sicut enim ille qui ex seruitute in
libertatem manumittitur, interim verè liber
est, & tamen propter offensam in seruitu-
tem postea reuocatur: sic & per pœnitentiam
verè peccata dimittuntur: tamen pro-
pter offensam quæ replicatur, iterum redeunt. *Infrâ
dist. 22
cap. 1.*

DE POENITENTIA QUAN-
tùm ad sui integritatem.

DISTINCT. Decimæquintæ
CAP. Primum.

261. a Non potest quis pluribus peccatis irre-
titus, pœnitentiam tantum de
vno habere.

Avgust. Sunt plures quos pœnitet pec-
casse: sed tamen omnino reseruantes
sibi quædam in quibus delectentur,
non animaduertentes Dominum simul & *luc. 11.*
mutum & surdum à dæmonio liberasse. Per *mar. 7.*
quod docet nos nisi de omnibus sanari. Si
enim vellet peccata ex parte reseruari, ha-
benti septem dæmonia, ei proficere potuit

sex expulsis. Expulit autem septem, ut omnia
 crimina simul eiicienda doceret. Legionem
 verò dæmonum ab alio eiiciens, nullum
 reliquit de omnibus, qui liberatum possideret.
 ostendēs quòd etsi peccata sint mille,
 oportet de omnibus pœnitere. Tòtum enim
 hominē sanauit in sabbato. Hostis enim Dei
 est, qui offendit perseueranter. Innoc. item
 ait: Admonemus fratres nostros, ne falsis
pœnitentiis laicorum animas decipi, & in
infernum pertrahi patiantur. Falsam autem
pœnitentiam esse constat, cum spretis pluri-
bus, de vno solo pœnitentia agitur: vel cum
sic agitur pœnitentia de vno, ut non disce-
datur ab alio. Ex quibus illorum error con-
uincitur, qui pluribus irretitum peccatis as-
ferunt de vno verè pœnitere, eiusdemque
veniam à Domino consequi posse, sine alterius
pœnitentia. Quod etiam auctoritati-
tibus astruere conantur. Ait enim Prophe-
ta. Non iudicabit Deus bis in ipsum. vel (ut alij
trástulerunt) Non consurget duplex tribu-
latio. Si ergo, inquiunt illi, aliquis sacer-
doti fuerit confessus vnum de duobus vel
pluribus peccatis, & de illo iniunctam sibi à
sacerdote pœnitentiam satisfactione exple-
uerit, aliis tacitis, pro illo peccato non am-
pliùs iudicandus est, de quo satisfecit ad
arbitrium sacerdotis, qui vicem Christi in
Ecclesia gerit. Ideoq; si de eo iterù iudice-

Hostis dei
 quis

pœnitentia
 falsa quæ
 1.

2

obisio

*Voluptas.**4. 78. a.*

tur, bis in ipsum iudicat Deus: & confurget duplex tribulatio. Sed illud tantum intelligi oportet de iis qui presentibus suppliciis tantum commutantur in bonum, & sic perseverant. super quos non confurget duplex tribulatio. Qui vero inter flagella duriores & deteriores fiunt, ut Pharaon, presentibus aeterna connectunt, sec. illud, Duplici contritione contere eos domine.

Exod.

C A P. Secundum. Non potest quis
de vno peccato satisfacere, in
alio mortali existens.

Satisfactio quid!
252. a
Sum.
251. a. l. l.

Porro quod afferunt de satisfactione, responderi potest satisfactionem non fuisse: quia ille dignos fructus poenitentiae non fecit. Est enim satisfactio poenitentiae (ut ait August.) peccatorum causas excidere, nec suggestionibus eorum aditum indulgere. Vnde in peccato mortali permanentes, etsi eleemosynas largas faciant, non tamen per eas satisfaciunt: quia inordinate agunt, dum a se non incipiunt: quia qui diligit iniquitatem, odit animam suam. & qui non diligit animam suam, non est misericors ei, sed crudelis. Hac enim eleemosyna, quam sibi homo primitus debet, mundantur interiora. Ad quod hortans Christus ait, Mundate quae intus sunt. Immundis enim

*lib. de poenit.**32.**mat. 2.*

ad tit. 2 nihil est mundum, sed polluta sunt eorum
 act. 14. mens & conscientia, vt ait Apost. Immundi
 mat. 23 verò sunt omnes, quos non mundat fides,
 qua creditur in Christum, de qua scriptum
 est, Mundans fide corda eorum. Quòd si
 in 1. ca. obiiciatur quod Hiero. ait: Si quando vide-
 aggei. ris inter multa peccata quendam facere iu-
 sta opera, non est tam iniustus Deus, vt pro-
 pter multa mala obliuiscatur paucorum bo-
 norum: sed faciet ea metere & in horrea
 congregare, quæ bona in terra seminavit.
 Dicimus intelligendum de illo qui in chari-
 tate quodam tempore bona facit, & bonus
 est: alio verò tempore malus est, & multa
 peccata facit. Non ergo intelligendum est
 inter multa peccata eum iusta opera fecis-
 se, quasi simul eodémque tempore pecca-
 ta fecerit, & iusta opera: sed diuersis tem-
 poribus vtraque fecisse. Nisi enim bonus
 esset quando bona fecit, non diceretur in
 terra bona seminasse. Destructis ergo ma-
 lis post bona opera commissis, ~~priora bo-
 na, in charitate scilicet facta, quæ subse-
 quentia mala mortificauerant, pœnitentia~~
 de illis malis habita viuificantur, & re-
 munerantur. Vnde Apost. Iacientes funda-
 mentum pœnitentiæ ab operibus mor-
 tuis. opera mortua nominans, priora bona
 significat, quæ per sequens peccatum erant

obuultio

Od. 6.

soluio.

23. a. b.
 Opera mor-
 tificata re-
 uiviscunt.
 202. b.

Opera mor-
 tua. lib. 2. d. 1.
 41. a. f. 160.

mortua: quia hi peccando priora bona irrita fecerunt. Hæc sicut peccando fuerunt irrita, ita per pœnitentiam reuiuiscunt, & ad meritum æternitatis prodesse incipiunt. Potest etiam intelligi de operibus bonis in mortali factis: quæ à Deo dicuntur remunerari & non dari obliuioni: non quòd proficiant ad vitam æternam, sed ad tolerabilius supplicium sentiendum.

DE POENITENTIA QVO
ad partes suas integrales.

DISTINCT. Decimæ sextæ
CAP. Primum.

Pœnitentia integratur contritione, confessione, & satisfactione.

*Pœnitentia
integratur
confessione
satisfactione.
244. b.*

f. 250. a. b.

CHrysoft. Perfecta pœnitentia cogit peccatorem omnia libenter ferre. In corde eius contritio, in ore confessio, in opere tota humilitas. Hæc est fructifera pœnitentia: vt sicut Deum tribus modis offendimus. scilicet corde, ore, & opere (Sunt enim tres peccati differentie, ait August.) ita tribus modis satisfaciamus. Compunctio nobis comendatur, ibi: Scindit & eorda vestra. Confessio ibi: Iustus in principio sermonis accusator est sui. & ibi, Effundite coram illo eorda vestra. & iterum, Confitemini alterutrum peccata vestra. Satisfactio à Io-

de pe.
di. 1. 6.

perfe-

ta pa.

de ser.

in mō-

te. li. 1.

lacl. 2.

Pro. 18

Psal. 61

Iac. 5.

mat 13

de ver.

et fal.

pœnit.

cap. 14.